

NAKSKOV'S EGEN MAD'S SKJERN: KENDER DU HAM?

Da Matadors Mads Skjern tonede frem på TV i 1981, var vores egen Mads Skjern allerede i gang. Faktisk lidt som Arnold Vinther for han var jo ikke rigtigt startet for sig selv endnu.

Da Svend-Erik Lohse blev født på Vestlolland i flodbølgen af børn efter 2. verdenskrig, havde han ikke drømt om at skulle blive ejer af byens flotteste og største dametøjsbutik.

Svend-Erik er født på Skovbølle Mølle, så der var intet fint over det. Livet på landet i de år var bestemt noget andet end i dag. Det var ud og tjene penge til familiens ophold ved at hjælpe til på nabogårdene efter skoletiden i "den stråtekte".

Herude på landet skinnede solen, og der var plads til drømme. Ikke drømme om nyt elektronik eller andre smarte ting, men drømme om at blive berømt som fx skuespiller. Derfor skrev den unge Svend-Erik til datidens helt store danske stjerne: Bodil Udsen (bedst kendt som Emma fra Rottehullet i Huset på Christianshavn).

Det ganske enkle spørgsmål fra den 12-årige knægt var: Hvordan bliver man skuespiller?

Det var jo ganske uskyldigt, men Bodil Udsen skrev tilbage, at han skulle starte med at blive ældre.

Men Svend-Erik var tændt af en ild, og der skulle ske noget. Sådan har livet i øvrigt forment sig sidenhen, for Svend-Erik har aldrig taget et nej for et nej. Når folk har sagt, at det kunne ikke lade sig gøre, så skulle den påstand da udfordres.

Kan man ikke blive skuespiller, nå ja, så kan man vel blive præst. Præsten var for 50 år siden næsten som en slags kommunaldirektør eller præsident. Hans ord var en slags lov. Og det er ikke helt sikkert, at den unge Svend-Erik helt havde det i tankerne, da drømmene gik den vej. Måske har han ligget i en kornmark og tænkt, at ham der præsten må have gode forbindelser til himlen.

Skoletiden løb, og efter 8. klasse var det nok. Svend-Erik kom i lære hos den lokale gartner Jakobsen i Købelev. Men selv om blomster og bier var interessante, var der meget stille i gartneriet, så dette eventyr endte brat efter kun et halvt års tid. Den dag i dag elsker han at gå i haven og ordne pænt. Men nu har han også al den tid, han selv ønsker at bruge på det.

Vejen gik til Nakskov – dengang som nu – Lollands ubestridte metropol. Det var jo lokkende at komme ud blandt andre mennesker, og et væddemål om 4 pakker cigaretter gjorde, at den unge 15-årige turde søge som ekspeditrice i butik. Oven i købet en dametøjsbutik, der jo ikke sådan var "rigtigt" arbejde i sammenligning med det at være gartner.

Med til historien hører, at det var en ekspeditrice, de søgte. Jeg havde væddet 4 pakker cigaretter og cyklede de 12 km. I døren stod Valdemar Juul i egen høje person og sagde: De ligner sgu ikke meget en ekspeditrice. Nej, sagde jeg, men kunne De bruge en elev. Valdemar Juul svarede: Ja, De kan starte i morgen. Det var 1. udsalgssdag – og 1. august. Sådan forklarer Svend-Erik Lohse, at det altså ikke var en skrivfejl.

Det blev så til en læreplads hos fynske Valdemar Juul's manufaktur- og tricotateafdeling i Nakskov, og det blev en omvæltning i den unge handelsmands liv. 4 år i lære – jo, sådan var det dengang.

Men intet varer evigt. Efter endt læretid i 1971 skulle Svend-Erik Lohse i de kongelige klæder, og det blev ved telegrafropperne i Høvelte i Nordsjælland. Men da han var vildt forelsket i Tove, som han lige havde mødt på Lykkebo kro i Rolykke året før, fik han lov at aftjene de sidste 9 måneder i Vordingborg.

Hjemme igen var der nye udfordringer. Den mindste var at få job. For Svend-Erik kan jo nærmest sælge alt, så han tog 6 måneder i Brugsens Varehus på torvet i Nakskov. Samme år – 1972 – blev han også gift med sin elskede Tove.

Herefter kom han igen tilbage til Valdemar Juul i en kort periode. Så var der igen uro i "knægten", og O.J. Møbler i Nakskov lokkede med nye udfordringer. Det blev igen til 6 måneder.

Så kom skredet, hvor Valdemar Juul ville have den dynamiske handelsmand tilbage som bestyrer. Nu er vi nået til 1974.

Men når man er unge og bor på landet ved Vesterborg, så er der nærmest Morten Korch over det. Opgaven var ikke nem, men Svend-Eriks salgstal hjalp ham. Det betød, at han skulle lokke Tove til at flytte fra Vesterborg, hvor de havde etableret sig tæt på svigerforældrene og ind til lejligheden på 2. sal i Søndergade 32.

Det er i den ejendom, hvor dametøjsbutikken Tippy i dag har til huse.

Arvingerne kom hurtigt. Allerede i 1973 kom Karina til verden og i 1976 fulgte Maria. Det var nødvendigt at flytte til metropolen, da begge nu arbejdede i byen. Tove havde fået job hos slagter P.M Larsen på Svingelsvej, og med adresse midt i byen var det lettere med befordringen.

Det blev en indflytning i byens pulserende hjerte i 1977. Det var godt at være i butik dengang. I hvert fald målt med nutidens målestok, for Tove stoppede med jobbet og gik hjemme i hele 10 år og passede bl.a. de to døtre. Til gengæld var der altid hjemmelavet mad til den travle Svend-Erik.

Der skulle gå endnu 20 år, inden det næste store karriereskift kom i 1996. Konfektionshandler Ib Villadsen, i det man ville sammenligne med Damernes Magasin, søgte en arvtager til byens førende tøjforretning. Svend-Erik blev det, man i dag vil man kalde at blive headhunter.

Med en større ombygning ad flere omgange og med butikker på begge sider af vejen blev det endnu en gang til sandhed for Pippi Langstrømpes berømte citat, da mange i Nakskov dels var skeptiske dels var bange for, at hr. Lohse havde mistet fodfæstet.

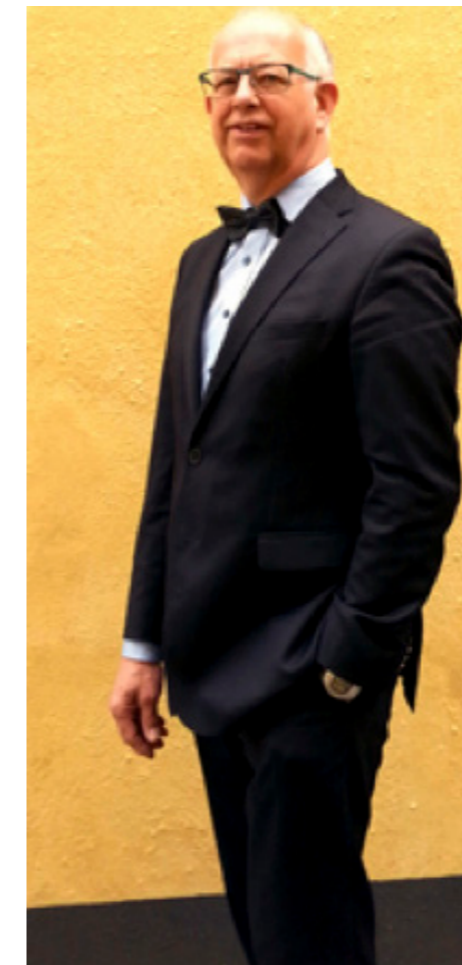
Men som om det ikke var nok, så påtog den nu modne Svend-Erik sig masser af "jobs" ved siden af at drive byens største dametøjsforretning.

I flere år var han lønnet kirkesanger i Birket, og selvfølgelig måtte det føre til en kirkesangereksamen. Man kan vel sige, det var det tætteste, man kunne komme på at blive præst – uden at skulle læse teologi.

Det ledte endnu mere mod den skuespillerkarriere, som den meget unge Svend-Erik opgav efter det korte svar fra Bodil Udsen. Fra kirkehælvingerne gik det over i opera og

operette. Svend-Erik drengedrømme var ved at gå i opfyldelse.

Folk, som er aktive, bliver hurtigt spottet. De får noget fra hånden – og derfor endte det vel naturligt nok med formandsposter for den lokale tekstilhandlerforening, formand for City 3 (en af byens daværende handelsstandsforeninger), formand for Nakskov Handel & Erhverv, formand for Dansk Arbejdsgiverforening på Lolland-Falster, DA's

skolerepræsentant i Nakskov, i bestyrelsen for indkøbsforeningen Collection (med ansvar for indkøb til 16 butikker i Danmark), medlem af Odd Fellow, medlem af Rotary, medlem af Spar Lollands repræsentantskab, medlem af bygningsbevaringsforeningen, formand for Nakskov Amatørscene, medlem af Nakskov Cykle Club, og i en alder af 61 år tog Svend-Erik en 1370 km lang cykeltur til Paris med Tour de Taxa til fordel for Julemærkehjemmene – alt sammen samtidig med, at dagligdagen i butikken skulle passes. Noget er dog langsomt droslet ned, selv om Svend-Erik stadig synger på operaskolen i Dannemare, er med i Nytårskoncertudvalget og med på scenen, danser folkedans – og nu er Birket skiftet ud med jobbet som kirkesanger i Stokkemarke Kirke.

Og nå ja, de dage, hvor vejret bare er rimeligt, cykler Svend-Erik naturligvis fra Nakskov til Stokkemarke, hvor kirkesangertøjet hænger klar. Hjemturen går ofte i en stor bue uden om den direkte vej, og ofte ender det med en "smuttur" på 70-80 km. Kondien fejler i hvert fald ikke noget.

I 2005 kom datteren Karina tilbage efter sin uddannelse som skatterevisor og har siden været daglig leder i butikken i Nygade, så det har hele tiden ligget i kortene, at hun skulle overtage efter forældrene.

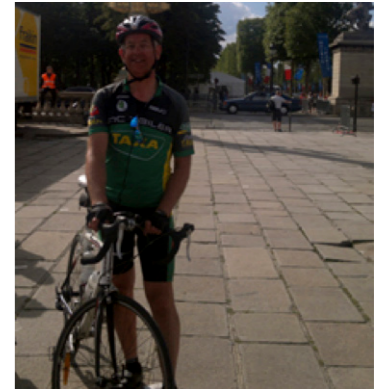
Lillesøster Maria valgte sundhedssektoren og er i dag lægesekretær på Oringe i Vordingborg.

I 20 år har Tove og Svend-Erik arbejdet sammen om at fremtidssikre og skabe en butik med et stort og bredt varesortiment til glæde for en stor og trofast kundegruppe, og da generationsskiftet faldt på plads den 14. september 2015, kunne Svend-Erik langsomt trække stikket. Den 31. marts 2016 blev den sidste officielle arbejdsdag, men han optræder af og til som assistent, når der er ferie eller andet, der lige kræver et par ekstra hænder. Tove havde sidste arbejdsdag 31. december 2015, hvor hun gik på efterløn.

I dag – en junidag i 2016 – er pensionisttilværelsen ved at falde over Svend-Erik Lohse. Butikken er afhændet, sommerhuset afhændet til den yngste datter, og der venter blot at familiens hyggelige byhus i Kattesundet får nye ejere.

Svend-Erik og Tove er dog gået linen helt ud og rykkede her i foråret til en lejlighed på 1. sal i rundkørslen på Østre Boulevard. I den skønne lejlighed kan han sidde og nyde morgensolen fra en lille altan eller følge med i det pulserende liv lige neden for kontor- og stuevinduerne. Men uden at lade sig forstyrre eller stresse af andres stress og jag, blot lade tankerne få frit løb om et fantastisk liv i en dejlig by, tænk at jeg bl.a. har solgt babytøj til mange her på Vestlolland, som i disse år fylder 50, siger Svend-Erik – en sjov tanke.

Hvad gør man så, når man har al den tid, man ønsker sig?

Tove og Svend-Erik er nået dertil, hvor de rydder op i deres liv. Men helt i ro kan man jo ikke holde sig. Det med skuespilleren og præsten spøger stadig. En årrække var han julemand i byen, men han har såmænd også været gæstprædikant i Halsted Kirke, og noget af det, Svend-Erik måske kaster sig over, er at genoptage sin "karriere" som lokal "sprogforsker", som fangede ham, da han var med i udsendelsen fra TV2 Bornholm. Udsendelsesrækken hed: Sproglblomster.

Hvis man vil have Svend-Erik live, så findes hans foredrag og sangoptræden på operaskolens kunstnerbørs og kan bestilles her.

Det sjove ved at møde en, der har været så aktiv, er, at man får meget mere at vide, end det man kan læse i historiebøgerne, og der falder undervejs også lidt hårde ord om kommunesammenlægningen, turisme, byens handelsliv og alt det, som godt kunne være anderledes, hvis man tør tage Pippi Langstrømpes ord i sin mund og føre dem ud i livet.

Lejligheden har givet et nyt syn på byen – og sætter tanker om bydelene i København i et nyt perspektiv. Det kunne man udnytte, hvis man turde, siger Svend-Erik med et tydeligt smil.

1370 km til Paris er tilbagelagt, 65 spændende og udfordrende år er tilbagelagt, 20 år som selvstændig er tilbagelagt – og 50 år som "kludehandler" er tilbagelagt. Hvad mere kan man drømme om?

Jo, siger Svend-Erik tørt: Jeg vil lave lige præcis det, jeg synes, jeg har lyst til – bare det er efter kl. 10. Jeg er færdig med fyldte mødekalendarer – og jeg siger nej, hvis jeg ikke synes, det udfordrer mig, eller jeg synes, det er sjovt. Men lidt sker der, for da jeg tager afsked, kan Svend-Erik lige nå at nyde Toves hjemmelavede mad, inden han smutter til bestyrelsesmøde i Amatørscenen.

"Det har jeg IKKE PRØVET før."
Så DET kan jeg sikkert GODT"

-Pippi